

A photograph of a long, narrow tunnel constructed from red bricks. The ceiling is vaulted with a brick arch. The floor is paved with large, dark, rectangular tiles. On the left wall, there are several arched alcoves. In the bottom left alcove, several wine bottles are lying horizontally on the floor. The tunnel recedes into the distance, where a bright light source is visible at the end. Three small, bright lights are mounted on the ceiling of the tunnel. A large white number '13' is superimposed in the center of the image.

13

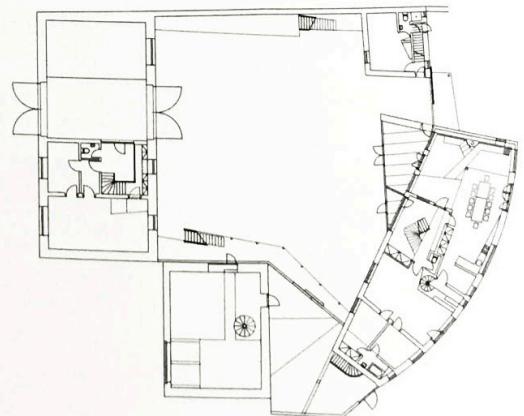
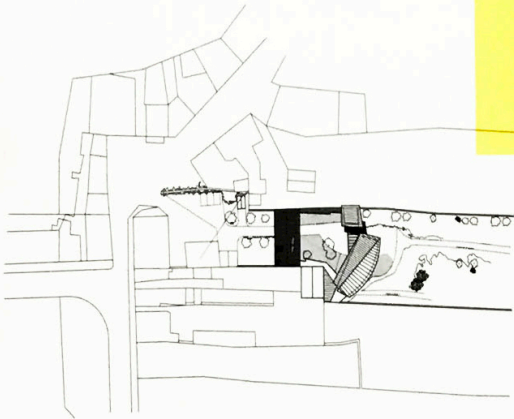
Jan Línek, rodinná usedlost v Kostelci nad Černými lesy. 1995–1998

Roli oponenta české příslosti přijal Milunič proto, že nepřestal věřit v post-modernistické hodnoty narativnosti, ironie a aluzivnosti, které si osvojil v 70. a 80. letech. Už tehdy dělal všechno možné, aby obelstil stavebnicové panelové systémy, které musel používat pro konstrukci pražských domovů pro seniory v Bohnicích nebo Malešicích. Projektoval je společně s Janem Línkem, který si po roce 1990 založil svůj vlastní ateliér. Línkova rodinná usedlost na okraji historického jádra Kostelce nad Černými lesy dokládá svými organickými a lehce historizujícími formami, že ani tento architekt netíhl v 90. letech k minimalistické estetice. V rozhovoru z roku 1999 Línek prohlásil, že na něj minimalismus působí jako „beznaděj“; že jemu samotnému nestačí „nakrmit počítač krabicí a udělat okna v pravidelném rastru“.⁷³ Klienti – majitelé továrny na keramiku – se na architekta obrátili s romantickou představou zemanské tvrze, které vyšla Línkova organická architektura ideálně vstříc. Autor též cítil, že v nepravidelné struktuře středověkého městečka by strohá geometrie působila cizorodě. Základ usedlosti tvořily dvě staré stodoly a dlouhé kamenné zdi kolem velké zahrady. Línek tyto části zrekonstruoval, přistavěl k nim obytný dům a doplnil vzniklý celek novou kamennou věží, „analogií“* věží místního kostela a zámku. Plechová stříška nad věží, jakož i jiné, dekonstruktivismem inspirované formy usedlosti nicméně dokládají, že přímočarého historismu tu architekt nechtěl dosáhnout. V roce 1998 o své práci pro Kostelec napsal, že mu spíše šlo o „průnik moderního tvarosloví s historickým“.*

⁷³ Radek Váňa–Jiří Horský, „Profil: Jan Línek“, *Architekt XLV*, 1999, č. 9, s. 36–39.

13

* „Rodinná usedlost v Kostelci nad Černými lesy“. *Architekt XLIV*, 1998, č. 24, s. 33–38.

Rostislav Švácha, „Nekrabicovitá architektura“. *Architekt XLIV*, 1998, č. 24, s. 38.

Petr Kratochvíl–Pavel Halík, *Contemporary Czech Architecture / Tschechische zeitgenössische Architektur. Prostor – architektura, interiér, design*, Prague 2000, s. 91–93.

Milena Sršňová, „Zemanská usedlost“. *Stavba IX*, 2002, č. 3, s. 54–56.

